

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
Prenumerationspris:
Ett år - \$1.50 - Sex månader \$0.75
Ett år till Skandinavien - \$2.00
Ett halft år till do. - \$1.00
adress:
EMANUEL ÖHLEN, Manager,
P. O. Box 642, Winnipeg, Man.,
Canada.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
(SCANDINAVIAN CANADIAN.)
A Religious Political weekly Journal,
published in Winnipeg, Man., Canada,
by
EMANUEL ÖHLEN,
181 Rupert st. East, Winnipeg

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

KRISTLIG OCH POLITISK VECKOTIDNING.

Löp. No. 66. - Årg. 6.

WINNIPEG, MAN. 18 NOVEMBER 1892.

No. 5. - Lösn. 5 Cts.

SKÅDEN LILJORNA!

(Mel. Ångrosen.)

Se på liljorna, ja se,
Huru skönt de smycka
Jordens mull och sända ut
Härlig doft, ja, se och njut!
Och du nog skall tycka
Om den lården, som de ger:
Gud kan dig ock smycka.

Se på liljan om igen!
Visnad är hon vorden.—
Alla blommor måste dö,
Gömmas under vinterns snö
Uti kalla jorden.—
Gömmas skall ock du min vän
När du död är vorden.

Liljans rot i jorden står,
Väntande på ljuset;
Och när solen strålar skär,
Liljan festligt åter klar
Det friggjorda gruset.—
Fast Guds barn i gravnen går,
Väntar det dock ljuset.

Och det ljuset väcker opp
Herrens liljor alla.
Om du vill hans lilja bli,
Skall han utaf kärlek fri
Dig sin egen kalla;
Och du får en härlig kropp
Som Guds liljor alla.

DE EVIGA ARMÄRNE.

"En tillflyktsort är utedens Gud, och nedåt sträcka sig hans eviga armar."
(5 Mos. 33:27.)

Det är Moses, som talar dessa härliga ord. På Moabs hedar tager han afsked af Guds Israel, ett folk som han alltid älskat och de sista 40 åren värdat och ledt som en fader sina barn. Nu är han vid gränsen till löftenas land, då order från högre ort kalla honom till hvil. Gerna skulle han velat följt Israel öfver gränsen och kämpat mot dess fiender, men hans tid är inne att lägga ned vapen. Och dessa vapen lägger han villigt för Israels store anförare Jehova, vetande, att "den, som ett godt verk begynt hafver, skall det ock fullborda." Sin sista samvaro med Guds folk vill han därför begagna till att göra sin Guds namn känt, prisadt och älskad. "Ingen Gud är, som din, o Geshurun," sjunger han. Detta visade han af egen erfarenhet. Endast tre månader gammal, blef han utsatt i Nilen till följd af den misstänksamme och grymme Faraos befallning; men Gud räddade honom så härligt genom Faraos egen dotter och gaf honom en kunglig uppfostran. Under de första 40 åren af hans lif hade Gud bevarat honom för kärlek till Egyptens härlighet och rikedom, och då han måste fly från hofvet, misskänd och föraktad af sina bröder, Israels barn, följde Gud med och fostrade honom under de 40 följande åren i den Sinai-tiska öknen till verdens største anförare. Och då han och hans bröder Aron sedermera stå ensamma mot Faraos och hans folk och

plåga dem gång efter annan, hvar för tagas icke deras lif? Jo, därför att Gud var deras tillflyktsort. Huru ofta flydde Moses icke dit? När bröd saknades, när vatten behöfdes, när folket syndade, knötade eller straffades, när fienden trängde, och Israel ville vända om, då flydde Moses till Gud, erhöi hjälp och gick segrande genom hvarje svårighet. Derför var det icke heller svårt för honom att rekommendera en sådan Gud. Hvilken skara har icke sedan den tiden ilat in i denna befästade stad och funnit skydd? Och det bästa af allt: Än i dag är samma urgamla fristad öppen. Kära själar, skynden dit, innan befallning gifves att bryta upp och lemna stridsfältet!

Det är ju här tillflyktsorten behöfves. Och skulle du icke veta vägen, så vill han själf hjälpa dig dit. Hans armar äro här nere evinnerligen, sjunger Moses. Dessa armar sträckas efter syndare, der de ila fort i synden, för att rädda dem undan evigt förderf. De äro sträckta efter dig, som hittills försmått hans kärlek och väntat honom ryggen. Vill du vända om, så skola hans uträckta armar taga lika ömt mot dig som mot den förlorade sonen i liknelsen. Djupare sjunken kan du icke vara, än dessa armar kunna nå. De äro sträckta nedåt. Uppåt finnes ingen att sträcka efter, nej nedåt, bara nedåt. Mätte de få fatta dig nu!

Och får han det, blir glädje fest
Uti hans hela hus.
O, hvem vill der ej vardas gäst
Och frojdas i hans ljus!

Och du, som funnits af honom, du vet nog, att han icke släppt dig ännu utan håller i dag efter dag för att hjälpa dig förbi faror och bråd-djup och dela åt dig just hvad som bäst passar. Icke heller vill du väl vara dessa armar förtutan? Nej, du är glad, att han håller i, och det har du skäl till. Och i ämnar han hålla, till dess han får dig hem. Den, som ett godt verk begynt i dig, han skall det ock fullborda i till Jesu Kristi dag. Prisadt vare hans heliga namn! "Herren Zebaroth bär sitt folk på väldiga armar." Och när du har utkämpat, skall han själf bära dig till ro, liksom han gjorde med Moses.

Hans armar äro äfven sträckta ut för att nedgöra sina fiender. Han kan bra länge i sitt tålmod gå efter dem och vänta med straffet, "men vilja de icke omvända sig, så har han hväset sitt svärd och spånt sin båge och mättat till och hafver lagt der dödliga skott uppå." Det är ingen lek det. Apostolen menar allvar, när han säger: "Det är gräsligt falla i den lefvande Gudens händer." Men om man i tid lägger ned sina vapen vid hans fötter, så skall man få erfara sanningen af Davids ord: "Låt mig falla i Herrens hand, ty hans barmhertighet är stor!"

EN SAMARIT.

Till den namnkunniga badorten Schwalbach anlände 1839 en österrikes officer för att söka hjälp för sina gamla lidande. Men hus egarne ville icke gerna upptaga honom i sina hus, ty han såg ut som ett lik, och ingen husråd ville gerna hafva en döende hyresgäst, emedan detta lätt medför skada och fördrifver kunderna. Vagnen, i hvilken den sjuke långsamt framkörde, höll vid värdshuset, kalladt "det blåa lammet." Han lyftades ut ur vagnen, men värden förklarade, att han beklagligtvis icke hade något gästrum öfrigt. Den främmande bonföll, visade sin fyllda bors och erbjöd sig betala dubbel-t men allt förgäves. Då steg en i samma värdshus boende man fram till värden, sägande till värden: "Denne herre är en nära släkttinge till mig, och skall bo med mig på mitt rum; han skall läggas i min säng, och jag ämnar bereda mig ett läger på soffan." Deremot kunde värden ingenting invända, och den främmande blef nästan sanslös lagd på en säng.

Då han vaknade, frågade han "Samariten", som hade upptagit honom i sitt rum: "Ni sade ju nyss, att ni är min släkttinge, hvad är då edert namn?" "Det gör ingenting till saken," svarade Samariten, "jag tjenar Herren Jesus; han lär mig, hvem som är min nästa, och min nästa är min broder. Hvad bekymrar det eder, hvad jag heter; jag frågar ej efter edert namn, utan blott hvar jag i hjälpa något. Den sjuke sonna och tillslöt ögonen så hastigt, att blott ännu en tår hade rum att smyga sig derur. De första glansen af det helsosamma schwalbacher vattnet var den sjuke nöddad att dricka i sängen, de första baden måste han taga i rummet, Samariten var hans badmästare och värddare, och han hade en stor belöning, ty med offciren blef det bättre för hvarje dag och i glassen och bad vattnet gjöt hans värddare ännu andra läkemedel, ty han förkunnade för honom tillika Jesus Kristus, alla syndares frölsare och återlösare. Efter tio eller tolf dagar satt den sjuke vid källan och nedsteg ensam i baden, och då fyra veckor voro förflytne, var han återställd både till kropp och själ och Samaritens ord: "Denne namnen är min släkttinge," hade förvandlats till full sanning; han hade blifvit en broder i Kristus. Men under berättelsen om Samariten i Evangelium står: "Gack och gör du sammaledes!"

TÄNKEKORN. Hos en kristen äro tron och kärlekens händer i ständig verksamhet; den ena tager och den andra gifver. Tron lyser och leder i mörker, kärleken värmer i kold.

Om du vill, att Jesus skall vara din dagliga gäst, så gif honom alla mycklarne till ditt hjerta.
Lida, bida; Lyda, lära. Hjelpen många till stor ära.

CANADA NYHETER.

EDMONTON. — Ett kallblodigt mord förförades den 12 dennes nära Edmonton N. W. T. En Norrmann, P. O. Skaalerud, hade rest från Crookston, Minn., fans torsdags natt på en väg en half mil från järnvägsstationen i South Edmonton sanslös och utplundrad på de peningar, han medfört såsom värde för sin sålda farm. Den särade dog senare på dagen. Gerningsmannen, äfven en Skandinav vid namn Ole Mickelson, endast 25 år gammal, har redan fått sin lön. En farmare, nära Red Deer, såg ett par dagar senare en man, som svarade mot mördarens beskrifning, komma gående utmed järnvägen. Farmaren var ganska säker om att det var Mickelson och gick direkt emot honom. Han frågade honom angående mordet och sade rent ut, att han trodde honom vara mördaren. Framligens betoende styrkte honom än mera i tanken, att han verkligen hade Mickelson framför sig, så mycket mera, som han erbjöd honom \$110, om han ville tillåta honom fly. Detta nekade han göra, hvarpå Mickelson drog fram två revolverar och sköt mot farmaren men lyckligtvis utan att träffa. Farmaren skyndade in till staden, Red Deer, och gjorde alarm. En styrka organiserades genast i staden och följde efter flyktingen. De funno honom snart icke långt från den plats, hvarest han sist blifvit sedd. Mickelson var desperat och började genast att skjuta på sina följare. De senare besvarade elden och snart var en skärmytsling i full gång. Mickelson ville icke gifva sig och försvarade sig likt ett vilddjur, som är hårdt ansatt. Slutligen träffade honom en kula, han föll till marken, och inom en half timme var han ett lik. Han förlorade sansen genast som han blef skjuten och återlick den aldrig. Kroppen fördes in till staden. Penningar och papper, som tillhört Skaalerud, funnos hos den döde. Skottet som dödade Mickelson antogs vara skjutet af en borgare här, Bell. Full undersökning skall företagas i morgon. Motivet till mordet på Skaalerud visade tydligen, att det var för att åtkomma hans pengar. Myndigheterna telegraferade till McIntosh, Minnesota, till Skaalerud's son och fick det svaret, att hans fader hade haft omkring denna summa med sig. Myndigheterna hade utlofvat en belöning af \$200 till den, som arresterade Mickelson. Både mördaren och den mördade voro Norrmän.

GRINFELL. — 12 Nov. Conservativa Föreningen för Östra Assiniboia hade i dag sammanträda i Grenfell för att välja kandidat till Riksdagsman efter E. Dewdney. Delegater från alla föreningar och distrikt voro närvarande. Bland kandidater som nominerades voro

W. W. McDonald, Heming, Major Bell, Indian Head, Hawkes, Whitewood, Patterson och Richardson Quappelle samt Thorburn, Broadview och Leacock, Estevan. Hvarje kandidat talade före röstning foretogs. Herr Leacock undanbad sig nomering. Vid tredje omröstningen utgick Leacock och vid femte Richardson och Patterson. Herr Thorburn fick endast några få röster och afgörandet skedde egentligen emellan W. W. McDonald och Major Bell. Den förre var först i alla röstningarne och i sista omröstningen hade han en vacker majoritet samt blef sedan förklarad enhälligt vald.

OTTAWA. — 14 November. Sir John Abbott, Canadas Premier Minister, säges vara mycket friak, sedan han kom till England.

Nästa onsdag skall aftäckas i St. Pauls kyrkan, London, England, en minnestafva efter Canadas aflidne Premier Minister, Sir John A. Macdonald. Britiska Utrikes Ministern, Lord Roseberry, vill förrätta ceremonien. Bland andra, som komma att närvara, nämnas Lord Ripon, Canadas Premier Minister, Sir J. J. Abbott och Finans Ministern Geo. E. Foster och f. d. Krigsministern Stanhope. Canadas High Commissioner, Sir Chas Tupper, är f. n. i Paris och kan icke komma tillstädes.

YORKTON, Assa. — 13 Nov. Valet till Nord Vesterns Parlament, efter aflidne Reaman, försiggick här i dag. Herr Insinger blef vald med 142 rösters majoritet öfver sin opponent Herr McNutt. Före Herr Reamans död voro, som bekant, båda politiska partierna lika starka, men då han dog, förlorade nuvarande Ministern Cagley, en röst och nu har den återigen förlorad en. Det är därför troligt att den förre Ministern. Nanetain blir igen kallad att taga regerings tömmarne i sin hand, som han nu har en majoritet af två i Parlamentet. Haulstains Minister förordade Nationela skolor, samma som Manitoba, och ett officielt språk, det Engelska.

WINNIPEG. — Major R. R. McLennan, borgare i Winnipeg har gifvit följande meddelande till en tidningsman i Östern, som frågat honom angående Hudson Bay Jernvägen. Manitoba och Nord Vesterns innevägnare vänta med otålighet på att jernvägen skall byggas. Farmarne, äro endast af en mening, den nämligen, att det skulle bli en stor fördel för provinsen och territorierna, om de kunde genom H. B. R. transportera sina kreatur och sitt hvete till den engelska marknaden. De skulle få det mycket billigare, än som nu är förhållandet, och skulle kunna på tre a fyra år betala hela jernvägen med de besparingar, som gjordes på frakten å C.P.R.

Till Sverige, Norge, Danmark och Finland kostar tidningen för år endast \$200, postporto inberäknadt.